

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ Ὅψηλάντης
 ἥτησε παρὰ τῆς ρώστικῆς κυβερνήσεως ἄδειαν
 ἀπουσίας, καὶ μετέβη εἰς Βεσσαραβίαν, ὅπου πολλάκις
 διελέχθη μετὰ διαφόρων μελῶν τῆς Ἐταιρίας ἐλθόντων
 πολλαχόθεν εἰς ἔντευξίν του, προετοιμάζων τὰ πάντα
 πρὸς ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος. Οἱ ἀπόστολοι τῆς Ἐταιρίας,
 οἱ γενικῶς τὴν ταχείαν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπιθυ-
 μοῦντες, τοὺς μὲν Ἑλληνας, πρὸς οὓς ἐστέλλοντο,
 ἐβεβαίουν ὅτι πᾶσα βοήθεια θὰ ἡρχετο ἔξωθεν ἀμα
 ἡρχίζειν ἐντὸς ὁ ἀγών, τὸν δὲ Ὅψηλάντην ἐθάρρυναν
 λέγοντες, ὅτι τὰ πάντα ἡσαν ἔτοιμα ἐντὸς τῆς Ἑλλά-
 δος, καὶ ὅτι οἱ Ἑλληνες δὲν ἔζητον εἰ μὴ ἀρχηγὸν
 ἔξωθεν εἰς ἔναρξιν. Οἱ Ὅψηλάντης ἐπίστευεν ὅσα
 τῷ ἔλεγαν, διότι ἡσαν ὅσα ἐπεθύμει, καὶ ἐνόμιζεν
 ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀνεγείρῃ θρόνον, ἀλλὰ νὰ κα-
 θήσῃ ἐπὶ τῇδε ἀνεγερθέντος. Ἀν δέ τις τῷ ἔλεγε τὴν
 ἀλήθειαν, δὲν ἐπιστεύετο· τόσον ἐφάνη εὐαπάτητος.
 Απεφάσισε δὲ ἐν πρώτοις νὰ κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα, καὶ
 ἐστειλε καὶ τινας φέροντας μυστικὰ γράμματα εἰς
 τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὰς νήσους καὶ εἰς τὴν
 στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ ἔχοντας ἐντολὴν νὰ προ-
 κηρύξωσι τὴν ταχείαν ἔλευσίν του καὶ προετοιμά-
 σωσι τὴν ὁδὸν του· διενοεῖτο δὲ ἄγνωστος νὰ καταβῇ
 εἰς Τεργέστην ὅπουθὰ τὸν περιέμενεν Ἑλληνικὸν πλοῖον
 περὶ τὴν 20 νοεμβρίου, καὶ ἄγνωστος νὰ καταπλεύσῃ
 εἰς τὰ παράλια τῆς Μάνης, ὅθεν ἐμελέτα ν' ἀρχίσῃ
 τὰ ἔνοπλα κινήματά του τὴν 25 μαρτίου, ἡμέραν τοῦ
 Εὐαγγελισμοῦ, ώς εὐαγγελιζομένην τὴν πολιτικὴν
 λύτρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐν ᾧ κατεγί-
 νετο παρασκευάζων τὴν εἰς Ἑλλάδα κατάβασίν του,
 τινὲς τῶν περὶ αὐτὸν ὑπερίσχυσαν συμβουλεύοντές
 τον νὰ μεταβῇ εἰς Μολδοβλαχίαν, καὶ ἐκεῖθεν ν'
 ἀρχίσῃ τὸν ἀγῶνα. Εἰς ὑποστήριξιν δὲ τῆς γνώμης
 των τῷ ἔλεγαν, ὅτι αἱ δύο αὗται ἡγεμονεῖαι ἐθεωροῦντο
 ως ἄλλη Ἑλλάς, διότι καὶ ἡγεμόνες καὶ αὐλικοὶ ἡσαν

